

Vergaderjaar 2013–2014

27 923

Werken in het onderwijs

Nr. 184

BRIEF VAN DE MINISTER VAN ONDERWIJS, CULTUUR EN WETENSCHAP

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 9 april 2014

Met de in de aanhef genoemde brief van 6 februari jl. vroeg de commissie voor Onderwijs, Cultuur en Wetenschap mijn reactie op een snellere route naar het leraarschap, in de brief ook wel de «Hasseltse route» genoemd.

Per mail van 10 februari ontving ik aanvullend twee documenten, die kennelijk aanleiding zijn geweest voor de vragen die leden van de commissie hebben bij deze route. Die aanvullende informatie betreft

- de brief van de voorzitter van het College van Bestuur van Fontys aan de directeur van de directie leraren van mijn departement (brief d.d. 9 april 2013 met kenmerk 07113–ls-lp) en
- het namens mij gegeven antwoord daarop (brief d.d. 8 mei 2013 met kenmerk 508330).

Studenten kunnen verschillende redenen hebben om de «Hasseltse route» te kiezen. De kwaliteit en/of lengte van de opleiding kunnen een rol spelen, maar ook het profiel van de instelling die de opleiding verzorgt, de aantrekkelijkheid van Hasselt, de opleidingskosten et cetera. Ik kan daarin niet treden.

Ik kan mij voorstellen dat het voor onderwijsinstellingen in de grensregio's vervelend is als studenten zich wenden tot onderwijsinstellingen aan de andere kant van de grens. Tegelijk moet ik vaststellen dat de regelgeving voorziet in mogelijkheden om in Nederland als leraar te worden benoemd op grond van het bezit van een getuigschrift dat is behaald in een ander EU-land. Binnen de EU zijn daarover – de «beroepserkenning» – afspraken gemaakt. In mijn brief van 8 mei 2013 wordt aangegeven dat getoetst wordt of de, in dit geval Vlaamse bevoegdheid, overeenkomt met de Nederlandse bevoegdheid. Dat kan leiden tot een aanvullende actie. Met andere woorden, in alle gevallen wordt nagegaan of de aldus opgeleide leraar beschikt over de bekwaamheid die van hem of haar mag worden verwacht op basis van de Nederlandse onderwijswetgeving.

Ik wijs u verder op het «Verdrag tussen de Vlaamse Gemeenschap van België en het Koninkrijk der Nederlanden inzake de accreditatie van opleidingen binnen het Vlaamse en Nederlandse hoger onderwijs». Dat verdrag is recent gewijzigd. Met die wijziging, die met ingang van 1 april 2014 van kracht zal zijn, is nu onder meer het volgende afgesproken: *«Afgestudeerden van een door de Accreditatieorganisatie geaccrediteerde Nederlandse, respectievelijk Vlaamse opleiding in het hoger onderwijs worden geacht over een gelijkwaardig getuigschrift te beschikken als de afgestudeerden van een overeenkomstige Vlaamse, respectievelijk Nederlandse geaccrediteerde opleiding in het hoger onderwijs, met dien verstande dat (...) Nederlandse bacheloropleidingen in het hoger beroepsonderwijs en Vlaamse professioneel gerichte bacheloropleidingen met elkaar gelijk worden gesteld (...)».*

Er zijn in Hasselt twee hogescholen die geaccrediteerde (180 EC) opleidingen tot leraar aanbieden. Gelet op die accreditatie, heb ik geen reden om te twifelen aan de «academische erkenning» die het gevolg is van bovengenoemd verdrag.

De Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap,
M. Bussemaker